

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

CXXI [i. e. CXXIII]. Num quae alia sint impedimenta?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

ca, sed & Ecclesiasticæ: Vnde & Christus iussit polygamiã, & repudium, lege latã matrimoniali. Ad II. Aliud cõuenit vni Iudæ; aliud toti Ecclesiæ omnium nationũ. Cũ autẽ Iudæi essent proni ad repudia, ideo in eadẽ tribui, & cognatione nubere sunt iussi, vt rariora essent cõnubia: quæ ratio non valet inter Christianos, ait *S. August. l. 15. Cinit. c. 16.*

Ad III. Falsum est antiquitati ignoto gradus plures secundo vel tertio fuisse. Nã Alexãder II. in Conc. Lateran. anno 1060. prodiit olim vsq; ad 7. gradum prohibita cõnubia. *S. Greg. l. 12 ep. 31.* sub annum 600. dispensauit cum Anglis conuersis in 3 & 4. gradu. &c.

Q V Æ S T I O CXXII.

Num qua alia sint impedimenta?

LUTHERVS in *Capt. Babyl. & Beza lib. de repud.* Omnes Christiani sunt spirituales fratres; ergo aut cognatio spiritualis non est impedimentum connubiale; aut cum solis ethnicis erat contrahendum.

AVTOR. Verẽ impedimẽta sunt. 1. *Cognatio spiritualis & legalis*: ob causas quatuor prædictas, Et ea non quælibet, sed nominata per Ecclesiã, sc. quæ ex Baptismo & Cõfirmatiõe oritur: in quib. vnus ab alio recipit esse spirituale, vt ei idcirco reuerentiã debeat. 2. *Publica honestas* est inchoata quædã affinitas; ideo vt perfecta affinitas dirimit in omnib. gradibus; sic in aliquo inchoata. 3. *Affinitas ex fornicatione* est vera affinitas. nã 1. Cor. 6. *Qui adharet meretrici, vnũ corpus efficitur*: sicut per affinitatẽ ex matrimonio perfectã erunt duo in carne vna Ideo Dauid, 2. Reg. 20. cõnubinas suas, ab Absolone cognatas, a sese separauit, seu factas sibi nurus in filii cõnubio.

II. *LVTHERANI & Calviniani* nunc probant, quod clandestina reprobemus: at improbant, quod ante Concilium Tridentinum habita sint rata.

AVTOR. Impedimentũ nõ dirimens est Interdictũ Ecclesiæ illud de Clandestinis matrimon. Olim in Concil. Later. prohibita sunt; nũc in Trid. etiã irritata sunt; vt, tametsi sc̃talia matrim. adsint omnia, nõ tamẽ modus

honestus; ideo cõsentur detestanda: Sicut, qui in peccato mortali sciens baptizatur, verẽ baptizatur, sed modo detestabili.

III. *KEMNITIVS* par 2. *Exam. pag. 1271.* CALVINVS *Instit. l. 4. c. 19. §. ult.* laudant legem de temporibus innuptialibus: arguunt tamen, 1. Quod causa olim instituti illius cessarit; sc. quod Christiani ter in anno communicarent; nunc semel tantum. 2. Quod nunc affingatur tempori sanctitas, impatiens copulæ coniugalis.

AVTOR. Tempora innuba rectẽ sunt constituta, vt sanctiora ob mysteriũ factius recolendũ triplex, Natale, Paschale, & Pẽtecostale, quib. in Conc. Agathensi cõmunicare singuli iubebantur. Concil. Trid. solum Aduentum, & Quadragesimam constituit.

Dico Ad I. Non sola Synaxis, sed etiam festorum celebritas est causa prohibitionis innube. Ad II. Calumnia est mēdax non solũ nuptiarũ celebratio prohibetur; nõ copulæ coniugalis, non sponsalia. Abstineret tamen à copulæ coniugali decet, ob orationẽ: Vt, *Exo. 19.* Hebræi ad legẽ accipiendã. 1. Cor. 12. Solum mundis ab vxoribus vesci licebat panibus propositionis.

IV. *MELANCHTHON* in *Locis, Brentius* in *Confess. Wirtemb.* Causas matrimonii soli tribuũ: sæculari Magistratui. *KEMNITIVS* distinguit Respondere ad casus conscientie ex Verbo Dei, est Ministrorum: Sancire autem legẽ de matrimonio est politici magistratus: Sic Theodosius tulit leges matrimoniales.

AVTOR. Causæ coniugales merẽ Politicæ, de dote, hæreditate, &c. ad sæcularem Magistratũ pertinent: Spirituales mere, vt de partibus Sacramenti, de benedictione, ad Ecclesiasticũ. Mixtæ, vt de gradibus, diuortio, impedimentis, ad sæcularẽ, sed subordinatẽ sub Ecclesiã. Quia matrimonium & Sacramentũ sunt inseparabiliter coniuncta: Et eorũ leges pendunt ex Verbo Dei: Et Christus ipse respondit de diuortio & repudio, *Mat. 5. & 19.* Et Apost. 1. Cor. 7. Sic & Concilia, Papæ, Episcopi: ergo. Demum in Vet. Testa. in rebus doctis adiri iudebatur Sacerdos vt Iudex, non vt Consiliarius: adeo vt inobediens, *Deut. 17.* mandaretur occidi. Hinc liquet responsio Nouatores. *FINIS.*